

9 OKTOBER 2016 – ACHTENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

TWEDE BOEK KONINGEN 5, 14-17

In die dagen ging de Syriër Naäman naar de Jordaan en dompelde zich zevenmaal onder, zoals Elisa, de man Gods, gezegd had. Zijn huid werd weer als die van een klein kind en hij was gereinigd van zijn melaatsheid.

Hij keerde met heel zijn gevolg naar de man Gods terug, trad zijn huis binnen, ging voor hem staan en zei: „Nu weet ik dat er in Israël een God is, en nergens anders op aarde. Wil daarom een huldeblijk van uw dienaar aanvaarden.”

Maar Elisa antwoordde: „Zo waar de heer leeft, wiens dienaar ik ben, ik neem niets van u aan.” En hoewel Naäman er bij hem op aandrong iets aan te nemen, bleef hij weigeren.

Toen zei Naäman: „Geef mij dan tenminste een vracht aarde mee, zoveel als een koppel muilieren kan dragen, want uw dienaar wil aan geen andere goden brand- of slachtoffers meer opdragen dan aan de Heer alleen.”

TWEDE LEZING

TWEDE BRIEF AAN TIMOTEÛS 2, 8-13

Dierbare,

Houd Jezus Christus in gedachten, Davids Nazaat, die uit de dood is opgestaan. Zo luidt de boodschap die ik verkondig en waarvoor ik zelfs als een misdadiger gevangenschap heb te lijden. Maar het woord van God laat zich niet in boeien slaan. Daarom ben ik bereid alles te verdragen ter wille van de uitverkorenen, opdat ook zij het heil verwerven in Christus Jezus en eeuwige heerlijkheid.

Hoe waar is dit woord: „Als wij met Hem gestorven zijn, zullen wij met Hem leven. Als wij volharden, zullen wij met Hem heersen. Als wij Hem verloochenen zal Hij ons verloochenen. Als wij ontrouw zijn, blijft Hij trouw: zichzelf verloochenen kan Hij niet.”

EVANGELIE

LUCAS 17, 11-19

Op zijn reis naar Jeruzalem trok Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea. Toen Hij een dorp binnenging, kwamen Hem tien melaatsen tegemoet; zij bleven op een grote afstand staan en riepen luidkeels: „Jezus, Meester, ontferm U over ons!” Hij zag hen en sprak: „Gaat u laten zien aan de priesters.” En onderweg werden zij gereinigd.

Een van hen keerde terug toen hij zag dat hij genezen was, en hij verheerlijkte God met luide stem. Vol dankbaarheid wierp hij zich voor Jezus' voeten neer, en deze man was een Samaritaan.

Hierop vroeg Jezus: „Zijn niet alle tien gereinigd? Waar zijn dan de negen anderen? Is er niemand teruggekeerd om aan God eer te brengen dan alleen deze vreemdeling?” En Hij sprak tot hem: „Sta op en ga heen; uw geloof heeft u gered.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN C-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Dankbaarheid redt

EVANGELIE • Op deze zondag gaan we voort op de kruisreis naar Jeruzalem. De groep rond Jezus is aanbeland in een schemerzone, een grensdorp tussen Samaria en Galilea. Daar komen tien huidvraatliders hen tegemoet. Wegens vermeend smettingsgevaar leefden die mensen noodgedwongen als paria's aan de rand van de samenleving. Zij mochten niet in de buurt van anderen komen. Als dat toch dreigde te gebeuren, moesten ze al van verre „onrein, onrein” roepen. De roep van die groep klinkt echter anders: „Jezus, Meester, ontferm U over ons!”

Jezus ziet hen. Hij herkent in hen de armsten voor wie het koninkrijk van God is bedoeld. Zonder mirakelvertoon adviseert Hij hen zich te gaan laten zien aan de priesters. Voor iemand met huiduitslag was dat verplicht. Bij vaststelling van huidziekte, werd de betrokkene onrein verklaard en diende hij in afzondering te gaan leven. Ook als de uitslag of ziekte verdwenen leek, moest een priester dat controleren. Het is vreemd dat Jezus die tien naar de priesters stuurt. Die mensen waren ongetwijfeld al onrein verklaard. Toch gaan ze op weg.

Hun pad leidt naar Jeruzalem, want daar zijn de priesters. Zoals vaak gebeurt het onderweg: ze worden één voor één gereinigd. Volkomen genezen, zullen ze bij de priesters aankomen. Een van hen gaat niet zo ver. Hij keert zich om en verheerlijkt God met luide stem. Het is een Samaritaan. Dankend valt hij neer voor de voeten van Jezus. Hij heeft in Hem God herkend. Eer aan God!

Een groep van huidvraatliders leidt de volgelingen van Jezus naar Jeruzalem. De reis werkt helend. Toch komt niemand dan die ene vreemdeling op zijn stappen terug om God te bedanken. Zijn de negen anderen – ongetwijfeld Israëlieten – in Jeruzalem gebleven? We weten het niet, maar Jezus verwijt hen niettemin dat ze in hun ondankbaarheid God vergeten zijn. Alle tien zijn ze genezen. Door zijn vertrouwen in de Mensenzoon ervaart de dankbare Samaritaan ook nog redding. Zijn erkentelijkheid tegenover God laat hem toe de grens naar de opstanding te overschrijden. Ver van Jeruzalem valt hem als eerste de eer te beurt op te staan. Met een gerust gemoed kan hij zijn weg vervolgen.

Daar is de groep rond Jezus nog niet aan toe. Zij hebben nog een lange weg te gaan. Zullen ook zij onderweg gereinigd worden? Wie van hen zal zich dan in vertrouwen omkeren naar de Mensenzoon om God te eren en te danken? Het loon van die dankbaarheid is de opstanding. Dat werd ver van Jeruzalem al zichtbaar in het geloof van een vreemdeling. Zien wij dat ook? Laat we ons dan omkeren en God gedenken in zijn ontferming over ons.

EERSTE LEZING • Ook de Syriër Naäman lijdt aan huidvraat. Hij is de legeroverste van de koning van Aram, een groot soldaat. Op advies van Elisa, een profeet van Israël, dompelt hij zich zeven keer onder in de Jordaan. Zijn huid wordt weer als die van een kleine jongen. Hij is genezen. Hij keert terug naar de profeet en wil met geschenken zijn dankbaarheid tegenover hem uiten. Elisa wil echter niets van hem aannemen, want hij is niet God en ook niet Jezus. Bovendien blijft de Syriër een vreemdeling voor hem en dus ook onrein. Omdat Naäman er nu overtuigd van is dat er op heel de aarde geen God is dan in Israël, dringt hij aan om zoveel Israëlitische grond met zich mee te mogen nemen als een koppel muilieren kan dragen. Op die manier kan hij in zijn eigen land de God van Israël in offers dankbaar gedenken. Een dankzegging die hem nooit zal doen vergeten hoe deze God een God is als geen ander.

LEZING UIT TIMOTEÛS • „Christus Jezus in gedachtenis houden.” Dat is de boodschap die de pastorale zone waarvan Timoteüs de voortrekker is, meekrijgt. In hymnische taal wordt uitgedrukt hoe betrouwbaar het gegeven woord van God is over de uit de doden opgewekte nazaat van koning David. Sterven zal leven zijn en als we volhouden, zullen ook wij mee met Hem koning worden. Wie Hem echter niet langer erkent, zal door Hem miskend worden. Gelukkig blijft Hij zelf altijd trouw: want zichzelf verloochenen kan Jezus Christus niet. Hij zou God loochenen! Aan zijn eigen gedachtenis blijft Hij vasthouden.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be